

Setmanari de Banyolas

Periódich d'acció catòlica

Redacció y Administració:
Carrer de Girona, Número 6 A

Banyolas, 19 de Juny de 1910

Anuncis y comunicats á preus convencionals
No's tornan els originals

Els nostres Sangredos

Tots els qui han llegit l'història de «Gil Blas de Santillana» recordaran al célebre Dr. Sangredo, el metje de més fama de Valladolid, que curava totes les malalties ab abundancia de sangries y aygua calenta.

«Sápigas, amich meu, (deya 'l doctor á son criat Gil Blas) que per curar tota classe de mals no 's necessita més que sangries y fer veurer aygua calenta. Aquest es el gran secret pera curar totes les malalties del mon.»

Y, aixís, aplicava aquell doctor les sangries y l'aygua calenta á tisichs, hidròpichs, linfàtics, raquitichs, anémichs, etc.

No hi havia necessitat de saber quin mal tenia 'l pacient, ja que les sangries y l'aygua calenta s'aplicaven indistintament á tota classe de dolencies.

Ab tal procediment succehia que tots els malalts se li morían á n'el Dr. Sangredo, de tal modo que 'n Gil Blas anomenava á n'el registre de malalts, del qual n'estava ell encarregat, *registre mortuori ó llibre de difunts*.

A pesar de tot, com la preocupació de la época en favor de tal procediment curatiu, era tan extraordinaria, el doctor Sangredo era 'l metje que disfrutava de més fama y reputació de Valladolid.

Fent aplicació d'aixó á lo que passa á la política y govern d'Espanya, tenim aquí també els nostres doctors Sangredos, qu'han après de Fransa, de la Fransa anticlerical y jacobina, la manera de curar totos els mals ab un remey equivalent á les sangries y aygua calenta.

Aquest remey dels nostres Sangredos consisteix en traure d'Espanya l'esprit religiós, la fé, les bones costums, la santedat del matrimoni, la instrucció cristiana, la observancia dels preceptes de la Iglesia, en fi, tot lo que li ha donat més vida y ha sigut origen y fonament de la nostra civilisació y grandesa y de que

fossim la nació més adelantada y poderosa del mon.

En una paraula: els nostres Sangredos, qu'han estudiat á Fransa la manera de curar á Espanya, no tenen altre remey per aplicarli que les sangries. Tot consisteix, segons ells, en traureli molta sanch, en desangrarla fins y á tan que no li quedi ni una gota de la sanch vigorosa dels nostres passats. Tot aixó s'ha de fer ab reals ordres y lleys anticlericals.

Y, per suplir la falta de sanch, donarli á beurer grans quantitats d'aygua, aygua calenta, preparada al extranger: ensenyansa layca, matrimoni civil, llibertat de cultes, neutralitat, laycisme, indiferencia. Aquest es el gran secret dels metjes afrancesats que volen curarnos: traurnos la sanch noble y vigorosa, fecundada per la religió, y que ha engendrat tants héroes, tants mártirs y patriotes y sabis, y substituirli ab un líquit, sens virtut, sens fortaleza, sens color, ni olor, ni substancia; ab un líquit que, com no té eficacia pera mantenir la salut, deixi desenrollar á totes les enfermetats; ab un líquit vingut de Fransa; una especie de aygua calenta... corrompuda, que 'ns han enviat de la gran xarca de la nació vehina.

¡Pobre Espanya! Tu, l'admiració de tot el mon, la privilegiada, la nació poderosa per excel·lencia, la dels grans destins providencials, la protegida de la Verge ¿quin pecat téns que Déu t'hagi abandonat aixís? ¿Qué has fet que Déu t'hagi posat baix el poder de gent estranya que, després de corrompre tes lleys y costums y despullarte de tos grans territoris, te diuen ab escarni: ets una nació atrasada, inculte; si vols prosperar deixa la fé qu'encar te queda; renega de ta historia y tradició; abandona la Religió que avuy no serveix per res; *cultura europea* sens necessitat de creencies, ni de Déu, aixó es lo que t'conve; llensa aquets vestits antichs que guardas en els téus armaris y posat el que t'enviarém de París, tallat á *la dernière*; abandona aquest po-

sat serio, grave, modest, que avuy ja no es moda y estudia una manera de mirar y de somriurer que tingui atreviment, desinvoltura, despreocupació, descaro; si vols esser considerada, preparat á ocupar ton lloch en el concert (carnavalesch) de les *nacions cultes* (que 's preparan per apostatar de Déu).

¿Lograrán aixó els nostres afrancesats, antipatriotes, fills borts, que, no contents ab arruinar nos escarneixen cada día?

No ho crech. Quan sigui l'hora, en sortiran molts de bons espanyols, de patriotes, que, protegits per la Verge del Pilar, defensora d'Espanya, escombrarán á tota la canalla que avuy l'están dessangrant al mateix temps que l'insultan.

Ayguas potables de Banyolas

A n'el número d'aquest «Setmanari» corresponent á diumenge passat se llegia; «el nostre amich y *colaboradore* etc.» lo que va recordarme que realment m'havia compromés, quan se fundá 'l periódich, á colaborar al mateix, no pas anant cada quinze dies á la Redacció á fumar un cigarro y destorbar als qu'escriuhen; sinó d'altre manera més *gráfica*, que pugui retornar als redactors *factius* les estones que ab el cigarro, el fum y les interrupcions els hi hagi fet perdre.

Quan vaig llegir el solt de referencia, havia plogut la nit passada, seguía 'l cel ennuvolat y la terra fangosa y *para colmo* de mullena, jo m'en anava als Banys. Ab tanta humitat com se m'entreposava, ab aygua al cel, aygua á la terra, aygua al Balneari y aygua per tot arreu, no va esserme dificil buscar tema. Parlém, donchs, de *les aygues de Banyolas*.

Y á fé que convé parlarne seriosament, per desvaneixer les gréus censures que s'ens dirigeixen y que tans perjudi-

cis ens causan quan d'elles s'en fá eco la colonia forastera.

Ja sé que no es un Setmanari el lloch més a propòsit pera desenrotllar qüestions tècniques, empró sí qu' es el més propi pera dar publicitat á certes conclusions que convé divulgar, anch que la contextura d'un periódich no permeti desenrotllarles ab l'extensió deguda. Per més que voldria ferho, ni tan sols puch somiarhi; y per aixó, deixant que un altre company s'ocupi un altre día d'altres ayguas y d'altres aspectes de les mateixes, per are, ficsant unicament l'atenció á les del manantial públich ó de «La Rejolería» me concretaré á respondrer á la següent pregunta: ¿Es cert que les aygues potables de Banyolas son dolentes?

L'opinió general es de que *sí*; de que l'aygua de Banyolas (me refereixo y d'aquí endevant me referiré sempre á la de les fonts públiques) es fada, guixosa, infecte, calenta y..... que sé jo quantes més pestes totes molt calamitoses. Y es tan ferma aquesta opinió, que per més que pera desvaneixerla, ja el senyor Alsius en l'any 1878 va publicar uns articles á la Revista de Gerona, com que mols pochs banyolins, els llegirían, avuy ja ningú 'ls recorda; y les protestes dels que s'empenyan en defensar la bondat de l'aygua, son rebudes ab desconfiansa, creyentles més filles d'un plan interessat de propaganda, que del desitj de que suri la veritat esplendorosa; y aixís anem tirant.

El senyor Alsius declará en aquella fetxa, que la nostre aygua era ben acceptable; mes, com d'allavors ensá pot haverhi hagut cambis en la composició de dit líquit, jo vull demostrar (y crech facilmente lograrho) que l'aygua de «La Rejolería», de la «Font de les Animes», d'en «Gés», dels «Estudis» y de la «Vila» (aixeta del Sud) segueix essent perfectament potable. ab tots els *considerandos* favorables que puguin cábrer á n'el procés qu'obrim ab aquest article.

Me sembla que sento al simpàtic Redactor Quefe que m'estira la americana y 'm diu *prou*; y jo, sumís á sa quefatura, trasmeto l'ordre á mos llegidors, acabant com els folletins de noveles curtes:

(Mañana se continuará).

JOSEP M.ª MASCARÓ

SECCIÓ LITERARIA

A la Verge del Collell

Poesía llegida en la festa que pera celebrar son Any Jubilar, li dedicaren els antics professors y alumnes de son Seminari, en Septiembre de 1904.

Aquí venim, Senyora,
de tots indrets;
y som aquells mateixos
que, jovenets,
com aucells que l' aubada
fa deixondí,
vostres gloriás cantabam
vespre y demati.

Tots som d' aquells mateixos
que, enjogassats,
trescavam valls, montanyas,
comas y prats;
y arrecerats á l' ombra
de Vostre amor,
de aliments sans nodriam
el cap y el cor.

Oh qui pogués tornarhi,
Reyna del cel,
á xutglar d' ignocencia
la dolsa mell!

En el mar de la vida
qu' aném solcant,
per cada jorn de calma
¡ay! quants n' hi han,
de tenebrosos dias
de tempestat,
que deixan el cap térbol
y el cor nafrat.

¿Perqué la nostra barca
va dret á port
y no ha pogut abatrems
may la dissort?
Perque la Verge Santa
desde 'l Collell
ha extés sobre nosaltres
el seu mantell.

Avuy qu' aquí 's celebra
festa majó
per Vostre Immaculada
Concepció,
aquí venim, Senyora,
per darvos plé
ab nostres homenatjes
de amor y fé.

Venim perque s' oreigin
els nostres fronts
ab els alés puríssims
de aquestos monts,
ensempe que á reconeixer
aquestos llochs
que tants cops alegrárem
ab nostres jochs.

En fi; venim, Regina!
á féus present
de que volém aymarvos
eternament;
y quan el nús se trenqui,
que 'ns lliga al mon
y els nostres ulls s' aciuquin
pel darrer son,
ja que heu sigut en vida
el nostre Estel,
vulgaunos fér de guía
per pujá al cel.

JOAQUÍN HOSTENCH

L' ensenyansa láyca en relació ab la criminalitat (Fransa des- de 1831 á 1905.

Anys	Núm. de crims per terme mitj	
1831 1835	113,000	La direcció de l'instrucció s' pren á la Iglesia y 's dona á n' els láychs. La criminalitat augmenta depressa.
1836 1840	144,000	
1841 1845	169,000	
1846 1850	226,000	
1851 1855	280,000	
1856-1860	266,000	La lley Falloux restableix l' intervenció religiosa. La criminalitat disminueix
1861-1865	272,000	
1866-1870	283,000	La dominació sectaria entorpeix l' acció de la iglesia en les escoles y creix la criminalitat.
1871-1875	250,000	
1876 1880	372,000	Millora la lley Falloux en benefici de la Iglesia qu' educa ab més llibertat. La criminalitat disminueix notablement.
1881 1885	422,000	
1886 1890	461,000	
1891 1895	512,000	
1896 1900	514,000	
1901 1905	556,000	

L' estadística que publiquem demostra plenament que l' ensenyansa sens religió ó láyca favoreix extraordinariament la criminalitat.

Aixó no pot ser d' altre manera. Tots els que sabem que la Religió es l' única font d' amor verdader y l' única ciencia capás de dirigir el cor del home y portarlo á practicar el bé y evitar el mal, ja n' estavem convenuts de que, al volguer prescindir de la religió en l' ensenyansa, portaria com á conseqüencia un gran augment de borratxeres, obcenitats, degradació, crims, vicis de totes classes, corrupció y descomposició social.

Peró tots aquells, que aixó no ho saven veurer de una manera directa, bo es que ho vegín demostrat ab la lògica inflexible dels fets, que cantan per medi de les estadístiques.

Examinémlo aquest quadro y observarem que desde l' any 1831 á l' ana 1905 la criminalitat á Fransa á *quintuplicat*; que aquest augment s' ha detingut y fins retrocedí, disminuint notablement el número de crims sempre que s' ha donat més llibertat á la Religió en els assumptos d' ensenyansa; que ha augmentat considerablement la criminalitat sempre que s' ha volgut tráurer de la ensenyansa l' influencia religiosa y, finalment, que durant els últims 25 anys en que 'l laïcisme ha anat progressant, els crims han també augmentat d' una manera extraordinaria y alarmant, en tal extrem que no fá molt temps el prefecte de policia del departament del Sena, Sr. Lepiene, se queixava á n' el Govern d' aquest augment de criminalitat, diguent que de seguir aquest camí Paris seria dintre poch inhabitable; y 'l racionalista Sr. Deherme deya en la seva revista «La Cooperación des Idees», que les estadístiques «marcan tots els símptomes de descomposició social y la rapidés ab que se multiplica y agrava la pornografía, l' alcoholisme, la despolació, els divorcis, la locura, els suicidis, la prostitució, la criminalitat sobre tot entre els joves»...

Si á la criminalitat, donchs, hi afegim l' estat d' extraordinaria corrupció, que en tots els ordres marcan d' una manera progressiva les estadístiques, com ho fá observar l' escriptor citat, tindrem una mica d' idea de la gran peste qu' es per la societat l' ensenyansa láyca.

Meditin un poch els pares qu' estiman á sos fills y responguin á veurer si pretiereixen tenir uns fills degenerats, prostituhits y criminals, ó si, per el contrari volen ferne d' ells uns ciutadants honrats.

Si lo primer, portintlos á l' escola láyca y alabin y defensin aquesta classe d' ensenyansa.

Si, lo segon, dónguintlos una instrucció sólidament religiosa, y uneixin els seus esforços ab tots els que reclamen d' el Govern que 's tregui d' Esganya una cosa que 'ns deshonra

y embruteix y roba 'ls fills del poble per portarlos á un hospital ó un presiri.

Els desitjos exagerats

(Del francés)

Veus aquí que una vegada hi havia un pobre home que picava pedra en una carreiera. Tot gemegant s' exclamava:

—En tot temps s' hr de patir; á l' hivern, un fret que glassa; á l' estiu, un sol que crema. Al vespre arribo á casa aclaperat per la fadiga y no més tinch pera menjar un plat de sopas, sense las quals jo 'm moriria de gana. ¡Quina sort més trista es la meua!... Ah! si pogués canviarla!... Pro no, no pot ser, y est'ich condemnat á arrosssgar sempre més la mateixa vida de miseria.

Un bruixot, que passava per allí, va sentir las exclamacions del pobre diable y com era un bruixot de bona pasta va determinar ferlo felis.

—No suspiris més, va dirli. Fo puch conce-dirte tot quant desitjis. ¿Qué vols?

El picador de grava no va pas tenir necessitat que li diguessin dugas vegadas. En aquell precís moment acabava de passarhi el governador de la provincia. El personatje rodejat de una brillant escolta, estava assentat sobre 'ls tous coixins de seda d' un luxós carruatje.

—Fo voldria ser governador, va dir l' infelis.

—Está bé, respongué 'l bruixot; ton desitj será complert. Y en menys temps del que 's necessita pera contarho, ja tenim al pobre, qual vestit apedassat s' ha tornat un rich trajo, mitj ajegut sobre 'ls flonjos coixins y que, per trimer vegada en la seva vida, camina sense fadiganse, gironxat agradablement pel va-y-ve ritmich de la carretet-la.

Costa poch d' acostumarse á las doluras de la existencia y tornarse exigent.

El sol llensava sos ardorosos raigs sobre la carreiera y alguns d' ells penetravan dintre 'l cotxe; el nou governador no va triga gayre á sentirsen incomodat. Com sa primera metamorfosis lograda ab tanta facilitat li havia trastocat un xich el cervell, va exclamar:

—Aquest sol me molesta: jo voldria ser el sol.

—Está bé, va dir el bruixot.

Y de governador va tornarse l' astre del dia.

De moment sa algria no té límits; llensa sos raigs sobre la terra y contempla orgullós la extensió de son poder... No obstant una xamosa vall h' rida l' atenció; vol penetrarhi; pero una roca la domina y forma un obstacle contra el qual se trenca tots sos rigis.

Ay! la resistencia l' exaspera.

—Aquesta roca m' amohina, diu, jo vull ser roca!

Sempre dócil, le respon el bruixot.

—Vas á ser roca.

Y al punt quedá convertit en roca. Col·locat sólidament sobre un lloch enlayrat domina tota la vall ab sa massa imponent. Com el sol continúa trencanthi els seus raigs, gosa ab una satisfacció sens límits, de son poder y grandesa.

Més son goig no durá gayre. ¿Qué suchseheix? Ab fort's tascons fan trontollarlo; en va ell li oposa la resistencia passiva de sa massa; es arrencat de sa base y emprés per mans vigorosas rellicsa sobre uns corrons fins á una carreta. Ab l' ajuda de cadena que 'l lligan fortament es issat sobre la mateixa carreta la que 's bosa en marxa deixantlo á la vora de una carreiera. Pro no es el repós lo que hi trova. Un pesat mall cau sobre d' ell y sofreix avergonyit. No pot aguantar més y suspira:

—Bruixot, lo bon bruixot, ajudam!... Fés que 'm torni aquell que m' atormenta.

—Encare vull satisfer ton desitj, diu lo bruixot; pero ab la condició que no demanarás res més, perquè ja n' estich tip.

—Si, bon bruixot; es la darrera cosa que 't demano, l' ho juro!

—Bé; siga tal com desitjas.

Y al instant mateix varen cessar de caure els cops sobre d' ell, al contrari, era ell qui bica-va sobre la roca. Y el pobre home, tot moix, se desperta de son somni y 's troba ab el martell á la mà picant com avans grava en la carreiera.

Nota política

El President del Consell de Ministres ha ensatat sos plans anticlericals ab dos reals ordres: l' una posant traves y restriccions á les associacions religioses; l' altre vinguent á derogar de fet, encar que no de paraula, l' article 11 de la Constitució, al permetre certes manifestacions dels cultes dissidents, que estavan prohibides fins are.

Tot aixó prova l' esprit sectari del Govern, y prova á la vegada que, per perseguir á la Religió, poden els lliberals deixar d' ésser lliberals, com també poden legislar en lo fonamental, vulnerant la Constitució, y á espatlles del Parlament, ab reals ordres, qu' ells anomenarian actes de absolutisme ó despotisme, si fossin dictades en favor de alguna cosa bona y per un Govern que no fos enemich de l' Iglesia.

¿Y en favor de qui s' ha fet tot aixó? ¿En favor de protestants, judius ó mahometants que pugui haberhi á Espanya?

Res d' aixó. Ja que á Espanya g. á D. tots els que professan cultes dissidents son tants poch, que res tenen que demanar. A Espanya els que no son catòlics pot dirse que no professan cap religió.

Pero, dich mal, á Espanya ni ha molts, que si no tenen cap religió, tenen un odi satánich á la verdadera religió y aixís venen á professar la religió del odi, que no té mes credo qu' el de perseguir á la Iglesia.

En obsequi á n' els tals se dictan disposicions d' aquesta classe. Disposicions que tampoch agraheixen, ja que tenen declarada la guerra á n' el mateix Govern y diuen que no s' acontentarán de res, puig lo que volen es destruir el Règimen.

Y aixís tenim que, mentres el Govern, fa cas omís de les mils y mils protestes que s' alsan de tot Espanya y no sols de la majoria de sos habitants, sino dels mes conscients é ilustrats, en contra de l' ensenyansa láyca, procura donar satisfaccions als enemichs de la Religió y del Govern, que sols serveixen per aumentarl'oshi les pretencions y l' atreviment.

Miri, ó sino, 'l Sr. Canalejas de quin modó contestan els radicals á les seves caricies, y veurá que, més que un acte polítich, es una humiliació en extrem depriment per la seva autoritat, lo de volguer alagar als que l' tractan ab el major despreci y atreviment.

Ab tot aixó á lo que 's va es á produhir una forta agitació en el país, que Deu sap com acabarà.

Alguns periódichs d' Italia, diu una correspondencia de *El Universo*, ja consideran els actes de Canalejas com á precursors de trastorns, y publican articles per aquest estil: «Espanya cap á la revolució». «El próxim adveniment de la república ibérica», etc.

Si 'l Sr. Canalejas se proposa ab tals procediments servir á la monarquia, si que ho endevina bé. Vagi continuant ab la mateixa medecina, que 'l malalt quedarà completament curat, com hi quedant tots aquells á qui 's fa pendrer, sovint fortes dosis de veneno.

Notes municipals

Per la gran importancia, que pera Banyolas té l'acort pres per l'Ajuntament respecte al us de barcas y pesca en las aygas del Estany la Alcaldia ha tingut á bé publicar el bando següent:

BAÑOLENSES:

Nadie debe ignorar que á los Ayuntamientos como legítimos y genuinos representantes de los pueblos, incumbe muy especialmente la altísima misión de desvelarse continuamente por la conservación, mejora y acrecentamiento de los mismos, estudiando detenidamente todas aquellas medidas y dictando todas aquellas disposiciones que se estimen pertinentes y necesarias ó tan siquiera encaminadas al logro de estos fines.

Una joya inestimable, preciado don de la Naturaleza, posee esta villa y al Ayuntamiento atañe y corresponde el procurar mejorar dentro lo posible las condiciones naturales de la misma recabando hacia ella una atención y un gran respeto que, á la par que significa un acatamiento á las Leyes generales del Estado puedan producir un aumento en los intereses generales de la localidad, convirtiéndose en el día de mañana á la vez que aliciente para el vecindario, en un venero de riqueza para ciertas clases de la localidad.

En efecto, Banyolas posee un hermoso Lago que por su grandiosidad y por la campiña que lo circunda constituye un delicioso panorama que es la admiración y el encanto de propios y extraños. En sus tranquilas aguas se crían infinidad de peces que aunque limitado en variedad de especies, constituyen un poderoso aliciente para cuantos se dedican al esport de la pesca y son asimismo elemento de vida para ciertos individuos que suelen carecer de trabajo ó de ocupación más productiva.

Desde largo tiempo ha venido ocupando la atención del Ayuntamiento el problema de procurar aclimatar en el Lago una extensa variedad en especies finas de peces, que en su día por su producción puedan constituir un mayor aliciente para los unos y un mayor lucro personal para los otros, á cuyo efecto ha solicitado y obtenido de la liberalidad de la Junta Municipal de Ciencias Naturales de Barcelona la cesión de algunas especies finas y adecuadas á las condiciones que reunen estas aguas; mas para asegurar su vida y reproducción y no malograr esta verdadera obra de cultura, precisaba adoptar ciertas medidas encaminadas á evitar abusos y corruptelas en extremo perniciosas que matasen en flor los buenos propósitos é iniciativas del Ayuntamiento.

A este objeto cumplimentando lo acordado por la Corporación municipal en sesión de dos del corriente mes ha acordado disponer:

1.º Queda abierto en la Secretaría del Ayuntamiento un Registro de Barcas en el que, dentro el plazo de diez días, deberán inscribir las suyas cuantos las poseen.

2.º Queda terminantemente prohibida la salida de barcas de las pesqueras ú orillas del Lago desde las 8 de la noche hasta las 5 de la mañana durante los meses de Mayo á Septiembre, y desde las 5 de la tarde á las 7 de la mañana en el resto del año.

3.º Todos cuantos deseen ó tengan precisión de salir con barca dentro las horas antes señaladas, deberán ponerlo previamente en conocimiento de la Alcaldia,

la que les proveerá del oportuno permiso y tendrán la obligación de llevar en la barca un farol encendido.

4.º Se prohíbe asimismo por durante todo el tiempo que el Ayuntamiento considere necesario para lograr la reproducción, en cantidad suficiente, de las nuevas especies, pescar en el Lago con redes ó con cualquiera otros utensilios ó artefactos, aunque autorice su uso la vigente Ley de pesca, no permitiéndose, en tanto, verificarlo en otra forma que con anzuelo.

5.º Los infractores á cualquiera de las precedentes disposiciones serán castigados con multa de 15 á 25 pesetas por la primera vez y denunciados á los Tribunales en caso de reincidencia, todo ello sin perjuicio de privarles del derecho de tener barca ó pesquera, si así lo creyera conveniente el Ayuntamiento.

6.º Los dependientes de la Alcaldia, Somatén y Guardia Civil quedan encargados de velar por la observancia de estas disposiciones y de denunciar cualquiera infracción de las mismas.

De la cultura y sensatez del vecindario espero confiadamente no tener que castigar ningún abuso, ni transgresión á lo acordado por el Ayuntamiento.

Dado en Banyolas á 15 de Junio de 1910.

El Alcalde presidente,
NARCISO FRANCH.

Crónica

Festes molt solemnes varen resultar las de conclusió del mes de Maig celebrades el diumenge prop-passat en la iglesia del Monastir. Tots els actes estigueren extraordinariament concorreguts y de un modo especial la funció de la tarde, desfilant devant de la Mare de Déu casi pot dirse tot Banyolas y la comarca. L'ordre de la festa, perfecte hasta en els més petits detalls y l'altar major adornat ab el bon gust que caracteriza als Reverents de la casa Missió.

Dilluns al vespre va repelirse la festa també ab molta concurrencia.

Pel Sr. Director general de Correus y Telégrafos ha sigun nomenat celador provincial de Telégrafos, ab destí á aquesta provincia, nostre amich D. Llorens Culubret.

Durant la darrera setmana la «Caja de Pensiones para la Vejez y de Ahorros» ha recullit per imposicions la quantitat de 85,294 pessetes y ha pagat per reintegros de ahorro y per plassos mensuals de pensió, 61,599 pessetes, habent-se obert 63 novés llibretes.

La festa de San Antoni va resultar lluhida com els demés anys. Al ofici varen assistirhi els bombers en corporació y va predicar un eloqüent sermó el nostre compatrici Mossen Joan Barolés. Mentres varen ballarse les sardanes de la tarde estigué la plassa plena de gent.

Mentres s'estava cobrant el segon trimestre de la contribució territorial é industrial, al anar un amich nostre á retirar uns recibos, va dirli el cobrador, després de mirar els paquets, que no 'ls tenia. Va fér passar á Gerona á la administració de contribucions de la Provincia, obtinguent la mateixa resposta. Resultat: Que per fi han aparegut els recibos demanats, els quals ha hagut de pagar el nostre amich ab el corresponent apremi. Té molt poca gracia que un contribuyent hagi de resultar morós y perjudicat per forsa.

Com, segons tenim entés, aixó s'ha repetit algunes vegades, creyém molt del cás que se'n ocupi qui deu ferho y que no hagi de pagar el contribuyent les negligencies dels altres, ó lo que sigui.

A primers d'anesta setmana se varen rebre procedent del Laboratori Ictiogenich municipal de Barcelona y que la Junta de Ciencias Naturals ha concedit al nostre Ajuntament les següents varietats de peixos:

- 100 Alevines de salmo fontinalis y truitas arco iris.
- 200 tencas verdes de Rusia y vermelles de Mongolia.
- 200 Carpes grises.
- 12 Carpas platejadas adultes.

Molt agrahits debém estar els Banyolins á la expressada Junta de Ciencias Naturals y al Director del Parch Zoologich Sr. Darder, per lo que fan y lo molt qu'están disposats á fér en pro de la repoblació del nostre hermós llach.

Hi ha grans projectes que tindrem el gust de comunicar als nostres llegidors á mesura que vagin prenent cos.

Aquesta setmana hem rebut la «Costa de Llevant», periódich defensor dels interessos de aquella hermosa comarca. Agrahim la visita y establím el cambi.

Dijous passat cantá missa en l'iglesia del Monastir el Rnt. Mossen Josep Comerma, apadrinat per sos pares.

L'acte revestí la major solemnitat, essent molt notable 'l sermó que estigué á cárrech del missionista Rnt. Oliver y molt numerosa la concurrencia.

El nostre estimat amich y colaborador Joan de Porcioles acaba de sufrir una desgracia de familia ab la mort de son fillet Joan, criatura de pochos mesos.

Sentim vivament la desgracia de nostre amich.

Dimars vinent cantarà missa á la iglesia del Monastir el Rnt. Mossen Joaquim Grabulosa á qui apadrinarán donya Maria Privat, viuda de Torrent y son fill Lluís Torrent, qual funció se verificará ab el major esplendor.

Avuy está de torn la farmacia del senyor Teodor Masgrau.

Ab gran activitat s'está organisant en el Bisbat de Gerona la Peregrinació á Lourdes del Baix Ampordá, la que tingué que suspenders l'any passat á causa dels sagnants sucesos de Juliol.

Dita peregrinació sortirá el dilluns dia 29 d'Agost y estará de retorn el disapte, dia 3 de Setembre del present any.

L'import dels bitllets dels ferrocarrils, espanyol y francés, desde Gerona es el següent:

- 1.ª classe, 65 pessetes; 2.ª. 45 y 3.ª 30 pessetes.

Antes d'ahir li varen ser administrats els Sagraments al nostre respectable amich D. Miquel Carrera. De tot cor desitjém que Nostre Senyor li retorni la salut.

Tenim de nou entre nosaltres al nostre bon amic y redactor del SETMANARI, D. Joseph Congost, ab la carrera ja acabada. Benvingut siga y rebí nostra més coral enhorabona.

El moviment de la «Caixa d'estalvis» instalada en el «Círcol de Católichs» durant la passada setmana ha sigut el següent:

- Imposicions. . . . . 887 ptas.
- Reintegros. . . . . 00 »
- Llibretes noves. . . . . 6 »

Mercat de Banyolas

Dia 15 de Juny de 1910

Blat.	de 18'50 á 19'00 ptas. qtra.
Mestall.	> 16'50 á 17'00 > >
Ordi.	> 11'00 á 11'50 > >
Civada.	> 8'00 á 8'50 > >
Blat de moro.	> 12'00 á 12'50 > >
Fabas.	> 14'00 á 14'50 > >
Monjetes.	> 37'50 á 38'00 > >
Fabons.	> 15'00 á 15'50 > >
Vesses.	> 14'00 á 14'50 > >
Llobins.	> 8'00 á 8'50 > >
Mill.	> 14'50 á 15'00 > >
Panís.	> 12'00 á 12'50 > >
Fajol.	> 13'00 á 13'50 > >
Alls.	> 0'00 á 0'00 > forc.
Ous.	> 0'95 á 1'00 > dna.
Oli.	> 14'50 á 15'00 > mallal.

Fábrica de paper "continuo,"

Especialitat en papers colats
para la industria tapera

Joseph Frigola

Banyolas (Borgoña)

TALLER FOTOGRÁFIC

Tiratjes de tarjetes postals al bromuro y esmalt

RETRATS-AMPLIACIONS-REPRODUCCIONS Y MINIATURES

Francisco Xavier Mateu

BANYOLAS

Se fan tiratjes especials pera qui'ls desitji, enviant solsament els CLICHÉS.

AMPLIACIONS DE REGALO

De avui a fi de Maig prop-vinet, les de tamany natural per 25 pessetes se regalarán ab son elegant y artistic encuadrat y corresponent vidre.

CIRILO MASOLIVER

PINTOR Y DORADOR

Colocació de papers pintats

Valls, 19.—BANYOLAS

XACOLATA

Torrent

CASA FUNDADA EN 1780

Puresa garantida.

Proveidors de la Reial Casa.

Premiada en distintas Exposicions.

CLASSES ESPECIALS

pera colegis y comunitats religioses.
Especialitat en la fabricació de xacolats fins ab canyella y vainilla

DESPATX CENTRAL

Escribanías, 8.-Banyolas

LA VIOLETA

Establiment de mobles de totes classes

EBANISTERIA

— DE —

Josep Romans y Comp.^a

Carrer Major.—BANYOLAS

FÁBRICA DE CALS HIDRAULICA, GUIX Y CIMENT

— DE —

Vicens Laqué

Banyolas

Tenda LA CONCEPCIÓ

Pintures, pincells, barnissos de totes menes

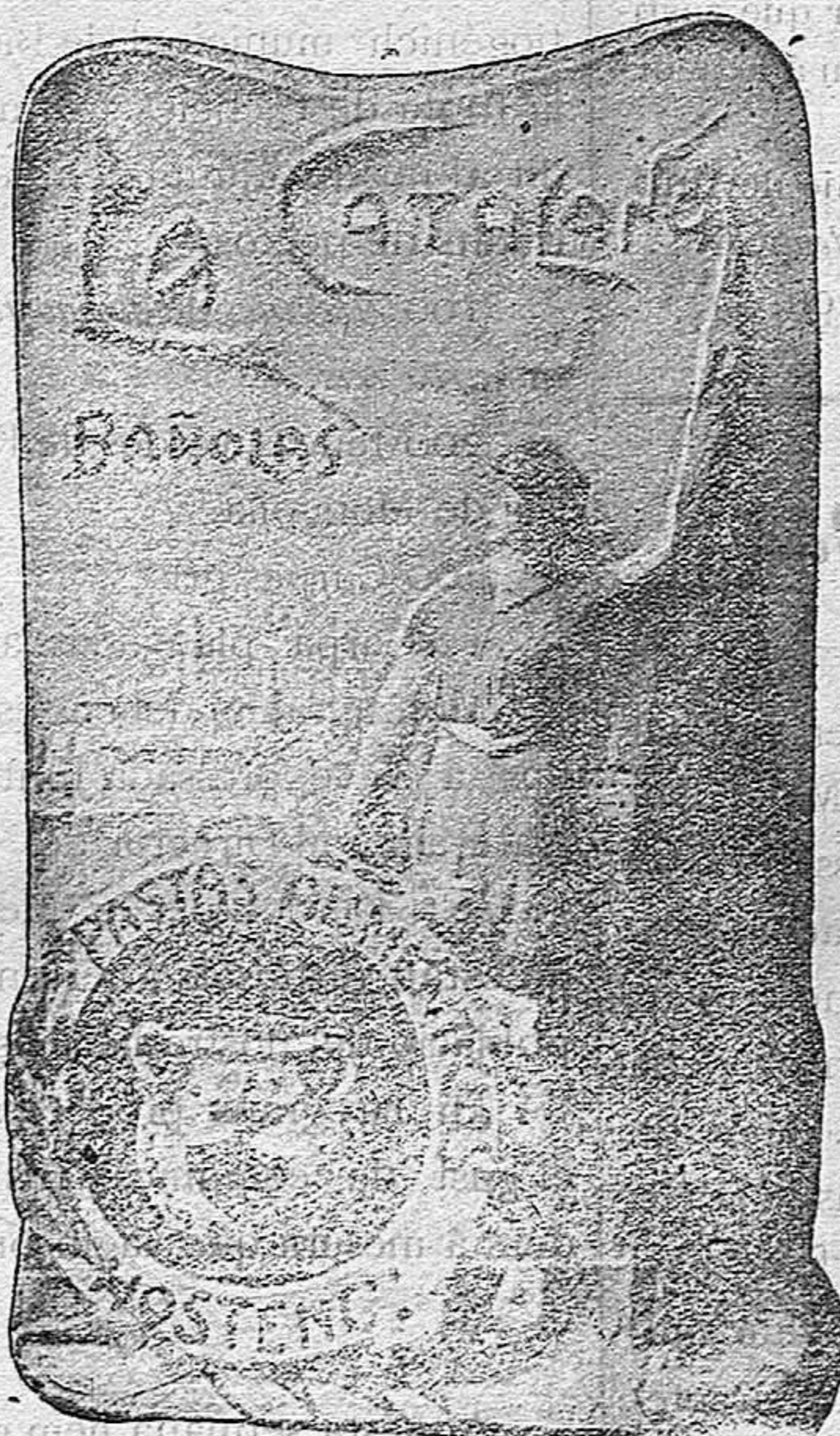
JOAN PUJOL

TURERS, 8.—BANYOLAS

Acreditada Fábrica

— DE —

PASTES PERA SOPA

CICLISTES:

Si voleu estar ben servits, en BICICLETES accessoris y tota mena de reparacions, dirigiuvos al conegut ciclista

Joseph Figuls

Especialitat en pneumáticos.

HEAGLE HUTCHINSON.

— BANYOLAS —

Gran Fábrica de Chocolates

EL LAGO

— DE —

Luis Tremoedas

CARRER DE GUIMERA.—BANYOLAS

Fábrica de Xacolata

DE

Dolores Torras

BANYOLAS

PELUQUERIA

DE

Jaume Geli Verdaguer

Carrer Mayor, 23 y Plaça de la Vila, 21

BANYOLAS

Disponible

¡MALALTS!

¿Voleu recuperar aviat les forces perdudes y disposar d'

una naturalesa terrenya?

FEU US DEL

Bioferm

Socatarg

Indicat en la Tuberculosis, Raquitisme, Neurastenia, Anemia, Clorosis, Desgana, Convalescencies, Agotament per haver passat malalties greus o per excessos de travalls moral o corporal, etz., etz.

Es un medicament de gust agradable, recomanat de tots els metjes que 'l coneixen, per que han comprovat que refá depressa y ab seguretat.

Únic y exclusiu preparador:

J. Gratacós Vallmajó, Apotecari.

Dipositari a Barcelona:

J. Viladot, Rambla de Catalunya, 36.

En venda a 3 ptes. en totes les farmacies.